

Czerwiec-Sierpień, Nr 6-8/2025 (271-3)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim
w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem
powierzcie prośby wasze Bogu.
Flp 4,6*

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Zdjęcie na okładce: Arkadiusz Hofman

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

Ponieważ jednak opieka Boża czuwała nade mną aż do dnia dzisiejszego,ostałem się dając świadectwo.

Dz 26,22

Drodzy w Chrystusie!

Przed nami wakacje, okres wypoczynku, urlopów, może czas na nadrobienia spraw, na które wcześniej go zabrakło. Życząc wszystkim dobrego wypoczynku chcę zwrócić Waszą uwagę na wyjątkowe hasło biblijne na sierpień. Jest to pochodzące z Dziejów Apostolskich słowo Apostoła Pawła, który jest dla nas przykładem przemiany jaka może dokonać się w człowieku w wyniku spotkania z Bogiem, ale jest też wzorem wytrwałości i determinacji w głoszeniu Ewangelii o Jezusie Chrystusie.

Znamy wysiłek apostoła jaki towarzyszył mu podczas jego misyjnych podróży. Nie tylko wysiłek związany z pokonywaniem dużych odległości lądem i morzem, ale także liczne konsekwencje jakie go spotykały w związku z głoszoną Ewangelią, włączając w to kary chłosty i więzienia.

Wszelkie trudności i upokorzenia Paweł był w stanie znieść jedynie dlatego, że był przekonany o słuszności swojej misji, ale przede wszystkim dlatego, że wierzył głęboko w to, że Ten który go powołał i w któ-

ks. Wojciech Froehlich

proboszcz

rego imieniu przemawia do różnych ludzi (w tym fragmencie mówił do króla Agryppy) jest przy nim i dodaje mu siły do działania.

My żyjemy w czasach bardzo odległych od tych, w których przyszło żyć i działać Pawłowi, ale w czasach wydaje się bardzo podobnych, bo w dużej mierze nieprzychylnych głoszeniu Ewangelii o Jezusie Chrystusie. Dlatego potrzebujemy, tak jak Paweł, świadomości tego, że Boża opieka jest nad nami, jest nad Jego Kościołem i mimo wszelkich kryzysów jakich doświadczamy w kościele (kościółach), to głoszenie Dobrej Nowiny o Bogu Miłości, Bogu Pokoju, Bogu Pojednania i Bogu Łaski nie może nigdy ustać. To jest bowiem świadectwo którego świat, którego człowiek potrzebuje. My znając to świadectwo jesteśmy powołani do tego, aby głosić je dalej i samymi być takim świadectwem.

Z modlitwą
i błogosławieństwem
Wasz Duszpasterz

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

Potem PAN przemówił do Mojżesza: Powiedz Aaronowi i jego synom: Tak oto macie błogosławić Izraelitom. Powiedzcie im: Niech PAN cię błogosławi i strzeże. Niech PAN rozpromieni nad tobą swoje oblicze i niechaj ci okaże miłosierdzie. Niech PAN zwróci ku tobie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem. W ten sposób sprawią, że Moje oblicze spocznie na Izraelitach, a Ja będę im błogosławił.

4 Mojżeszowa 6,22-27

Drodzy w Chrystusie!

Dzisiaj obchodzimy uroczystość Trójcy Świętej. Niedziela Trójcy Św. zamykamy, tzw. świąteczne półroczne roku kościelnego, w którym poczynawszy od 1. niedzieli adwentu obchodziliśmy święta kościelne związane z wydarzeniami ułożonymi chronologicznie na osi ziemskiego życia Jezusa zakończonymi wypeł-

ks. Wojciech Froehlich

Proboszcz

nieniem obietnicy o wylaniu Ducha Świętego. Wszystko to, co Bóg przygotował, aby każdy z nas mógł doświadczyć Bożej Miłości w Jezusie Chrystusie właśnie się wypełniło.

W poszczególne uroczystości świąteczne przypominaliśmy sobie, ale też zwiastowaliśmy całemu światu Jezusa, jego narodziny, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i cały kontekst i sens tych wydarzeń. Bóg dał człowiekowi, można powiedzieć, pełnię swojej troski, zaangażowania i otwartości, ale przede wszystkim ojcowskiej miłości i łaski, i powiedział: Teraz już wszystko zależy tylko od ciebie! Teraz oczekuję, jedynie twojej wiary i przyjęcia tego wszystkiego, co dla ciebie przygotowałem.

Czy zatem Bóg zaprzestaje swojego działania, czy przestaje się interesować swoimi dziećmi, tymi które wybrał na dziedzictwo, dla których zaplanował zbawienie, do których posłał Mesjasza - odkupiciela? Czy czeka gdzieś w ukryciu, aż człowiek powie – dobrze, teraz mam czas dla Ciebie. Dam Ci Panie Boże szansę, możesz się wykazać w moim życiu...

No, nie z pewnością Bóg nie czeka na gest naszej wspaniałomyślności, na to byśmy dawali Mu szansę zaistnienia w naszym życiu. To On okazuje człowiekowi łaskę, w tym, że jako pierwszy zadziałał, aby zniszczona przez ludzkie nieposłuszeństwo więź pomiędzy Stwórcą a stworzeniem została naprawiona. I teraz oczywiście czeka na reakcję człowieka, nie oczekuje od nas łaski, lecz zaufania, wdzięczności, ale przede wszystkim przyjęcia i wiary w to, że objawiony w Jezusie – Synu Bożym – sam Bóg umierając na krzyżu staje się prześlaniem za nieposłuszeństwo człowieka, a zmartwychwstając otwiera człowiekowi drzwi do wieczności.

W przyjęciu tej prawdy pomagają nam człowiekowi obecność Ducha Świętego, posłanego na świat, który jest trzecią osobą Boską Trójcy Świętej.

To wiara w Trójkę Świętą determinuje chrześcijaństwo, jest wspól-

nym mianownikiem wszystkich kościołów. Niezależnie od tego jakie punkty ciężkości w dogmatyce, czy prawie kościelnym są w danym kościele uwypuklone, niezależnie do tego jakie formy pobożności są praktykowane, jak wygląda nabożeństwo, jeśli wyznajemy wiarę w Boga w Trójcy Św. jedyne należy do jednej Bożej rodziny.

Dlatego też kościół ewangelicki definiuje ruch ekumeniczny jako jedność w różnorodności. Nawet jeśli toczymy spory dogmatyczne, nawet jeśli z czymś się nie zgadzamy i coś nas bardzo razi i uwiera, to wiara w Tego, który jest Bogiem objawionym w Jezusie pozostaje wspólna i w ten sposób tworzymy Kościół Chrystusowy, któremu Bóg w swojej wszechmocy chce błogosławić.

Dlatego Słowo, które zostało wybrane na niedzielę Trójcy Świętej do rozważenia, to piękne słowa tzw. Aaronowego błogosławieństwa. Słyszymy je wypowiedziane przez Boga do Mojżesza wśród licznych przepisów dotyczących życia kultowego, społecznego i zasad moralnych przewidzianych dla Izraela. Są one w tym obszernym fragmencie omawiającym różne przepisy związane ze sprawowaniem kultu, pointą jaką Bóg przekazuje swoim Wybranym, są nagrodą za wierność i zapewnieniem opieki.

Te słowa zostały na stałe wpisane w liturgię ewangelickiego nabożeń-

stwa i stanowią, obok głoszenia Słowa i udzielania sakramentów, chyba jeden z najbardziej przejmujących elementów wydarzenia, za jakie możemy uznawać każdorazowe spotkanie z Bogiem w nabożeństwie.

Te starotestamentowe słowa skierowane do Izraelitów, a dzisiaj kierowane do nas, ludu Nowego Przymierza, są nie tylko piękne w

nieniem o trosce, jest jak przytulenie dziecka przez matkę, jest nadzieją w czasie doświadczenia. Takim błogosławieństwem Bóg obejmuje dzisiaj ciebie i chce ci powiedzieć, że w geście błogosławieństwa zwraca ku Tobie swoją twarz i chce cię strzec na drogach twojego życia. Jak strzegł Izraelitów podczas ich wędrówki przez pustynię, tak chce towarzyszyć Tobie i strzec cię od

wszystkiego co złe, chce Ci pokazać, że podążanie drogą życia z Nim jako opiekunem i przyjacielem jest warte zachodu.

Niech Cię zatem Bóg nieustannie błogosławi. Niech nam błogosławi Pan w naszych poczynaniach, w naszych zamierzeniach, w naszym trwaniu

ich literackim sformułowaniu, ale przede wszystkim są piękne w swojej treści, ponieważ Bóg zawiera w tych krótkich słowach, obietnicę swojej nieustannej obecności wśród ludzi.

Czym jest błogosławieństwo? Jest życzeniem pomyślności, zapew-

w Jego Kościele, w naszym byciu Jego Kościołem, w naszym przeżywaniu i zwiastowaniu Jego Słowa, w naszym świadectwie, jakie chcemy składać przed światem o tym, że jedynie On jest Bogiem świętym i pełnym miłości. Amen.

Trudne, ale przydatne słowa

Unia sakramentalna (łac. unio sacramentalis, niem. Sacramentliche Einigkeit; sakramentalische Vereinigung) – termin, jakim teologia luterkańska określa realną obecność ciała i krwi Jezusa Chrystusa w sakramencie eucharystii.

Odrzucając z jednej strony transsubstancjację, a z drugiej typowy dla Zwingliego i jego zwolenników pogląd o jedynie pamiątkowym charakterze sakramentu Wieczerzy Pańskiej, Luter zaproponował termin unia sakramentalna, jako jego zdaniem lepiej oddający sposób, w jaki ciało i krew Chrystusa uobecniają się w chlebie i winie. W historii Kościoła pojęcie to utożsamiane było przez wielu teologów z **konsubstancjacją**, jednak współcześnie wraca się do pierwotnego pojęcia, podkreślając unikanie przez reformatora myślenia o sakramencie w kategoriach arystotelesowskich.

Według Lutra podczas konsekracji (wypowiedzenia słów ustanowienia) Słowo Boże jednoczy się z ustanowionym, widzialnym znakiem, sprawiając, że wierni w chlebie i winie przyjmują prawdziwe ciało i krew Chrystusa. Jedność ta wynika z samego ustanowienia sakramentu przez Chrystusa podczas ostatniej wieczerzy. Luter przyrównuje tę unię do jedności natury Bożej i ludzkiej w Jezusie Chrystusie lub do unii mistycznej, którą Kościół i Chrystus są nierozzerwalnie połączone.

KALENDARZ I WYKAZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. Fundusz Socjalny (sty.): 369,00 zł
2. Fundusz Stypendialny (luty): 350,10 zł
3. Diakonia Polska (1. n. pas.): 669,70 zł
4. Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: IV-VI - 1130,00 zł
5. Skarbonka Diakonijna: 835,30 zł
6. Ofiara żniwna na Domy Opieki: X
7. Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny: IX
8. Ofiara na diasporę: XI

EWANGELICKIE POMORZE MIEJSCA I LUDZIE

Słupsk i Pomorze Środkowe, to obszar, którego mieszkańcy są przywiązani do przestrzegania prawd biblijnych, ale i otwarci na nowinki religijne. Początki Reformacji na terenie miasta datuje się na 1517 r., kiedy to doszło do poważnego sporu z miejscowym duchowieństwem w sprawach podatkowych. Szerzenie podglądów Lutra zaowocowało przyjęciem luteranizmu przez słupszczyzan w 1525 r.

Po oficjalnym wprowadzeniu Reformacji Słupsk stał się miejscem pierwszej wizytacji kościelnej kierowanej przez J. Bugenhagena. Tutaj też siedzibę miała jedna z trzech superintendentur generalnych Pomorza.

Wiek XVIII obrodził aktywnością pietystów, którzy stworzyli jeden z najaktywniejszych na Pomorzu ośrodków tego ruchu. Istotną rolę w ruchu pietystycznym odgrywali duszpasterze z powiatu słupskiego. Jeden z nich P. Schimansky był herrnhutystą.

W XIX w. przychylność mieszkańców wobec nowinek religijnych oraz silne przywiązanie do prawd biblijnych, pozwoliły na działalność na tym terenie postaci znaczących w dziewiętnastowiecznym przebudzeniu religijnym, takich jak filozof F. Schleiermacher, czy kompozytor G. Knak.

W latach trzydziestych i czterdziestych XX w. na terenie Pomorza Środkowego w Kościele ewangelickim ścierały się wpływy faszystów i ich przeciwników. W opozycji wobec biskupów K. Thoma i L. Müllera działało wielu członków Kościoła Wyznającego, w tym m.in. D. Bonhoeffer.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy miejsca i osoby ważne dla dziejów pomorskiego ewangelicyzmu.

SŁONOWICE

Zarys dziejów Słonowic

Słonowice (niem. Groß Schlönwitz) leżą w południowo-zachodniej części gminy Kobylnica. Granicę rozdzielającą ziemie należące do Dobrzęcina i Słonowic stanowi dopływ Wieprzy wpływający od strony Runowa w stronę Wrzacej. Wschodnią granicę przyległości należących do Słonowic wytycza linia kolejowa ze Słupska do

Miastka z przystankiem oddalonym o dwa kilometry. Nazwa wsi ma charakter patronimiczny i utworzona została od nazwy osobowej Słony. W 1505 r. używano nazwy Slonnenitz, później do 1945 r. Groß Schlönwitz.

Wsie Słonowice i Dobrzęcino należały do rodziny von Kleist, która przejęła je od v. Puttkamerów, gdyż Mathias v. Puttkamer w 1480 roku sprzedał Malechowo i nabył Komorzyn, Dobrzęcino i Słonowice. W 1510 część tych ziem figurowała jako zastaw dla v. Belowów. Ci ostatni jako właściciele Słonowic występowali w dokumentach do 1549. W latach 1655-66 na liście właścicieli figurowały już

nazwiska v. Kleist i v. Krockow. W 1756 roku jedna czwarta obszaru należała do rodziny v. Blumenthal z Kwakowa. W 1773 majątek był w posiadaniu rodziny v. Krockow.

W okresie wojen napoleońskich Słonowice zostały spalone przez Francuzów. W 1840 Grafini Walecka v. Krockow wyszła za mąż za rotmistrza Hermanna v. Blumenthala z Kwakowa, a później zmarła podczas porodu syna. Cały majątek przejęła rodzina v. Blumenthal i należał do niej do 1945 r. Hermann v. Blumenthal zmarł w 1863 r., a ponieważ jego syn, rotmistrz Vally v. Blumenthal, w 1886 kupił inną posiadłość, Słonowicami w latach 1863-1924 zarządzał administrator Strömer. Po śmierci Vallyego majątek przejął prof. dr Albrecht v. Blumenthal. W 1924 roku zarząd dobrami objął jego brat Robert. W maju 1930 spalił się dwór wraz z kilkoma oborami, jedną z nich odbudowano w 1941 r. Odbudowę dworu odłożono na czas pokoju, lecz nigdy nie doszła do skutku. Za domem położony był budynek, w którym pracował administrator, a obok park z dwoma stawami i dużą liczbą starych drzew.

Słonowice miały pocztę, której właścicielem był Friedrich Hein. Prowadził on także sklep, pełnił ponadto funkcję burmistrza. We wsi znajdowała się kuźnia i pracownia kołodzieja. Była też szkoła – na początku jednoklasowa, dopiero po pierwszej wojnie światowej dwuklasowa. W 1939 r. Słonowice zamieszkiwały 404 osoby.

Przed 1945 r. gmina Groß Schlönwitz posiadała trzy osiedla: Dubberzin (Dobrzęcino), folwark z domami robotników rolnych, kilometr na zachód, powierzchnia: 580 ha, Schlönwitz Bahnhof (Słonowice – przystanek kolejowy), dwa kilometry na wschód od wsi, z mieszkaniem dla zarządcy stacji i czterech rodzin kolejarzy, a także rodzin osadniczych i chłopskich oraz Klein Schlönwitz (Słonowiczki), osada rolnicza trzy kilometry na południe, dawniej zwana także Jung Schlönwitz.

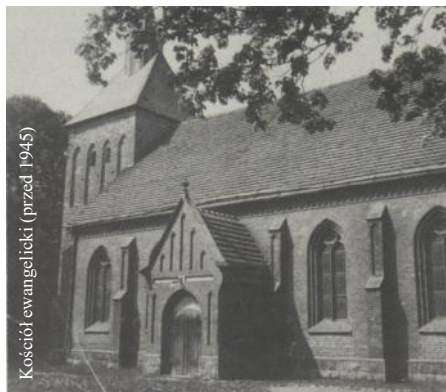
Według stanu na dzień 31 III 2025 r. Sołectwo Słonowice liczyło 134 mieszkańców. Sołtysiem jest Agnieszka Milczarek.

Kościół w Słonowicach

Ruthger v. Blumenthal napisał, iż położony w centrum wsi kościół, mógł zostać zbudowany w XIII-XIV w., lecz z ówczesnej budowli zachowała się tylko dzwonnica. Początkowo była ona wyposażona w dwa dzwony, jednak podczas pierwszej wojny światowej jeden z nich zdjęto i przetopiono. Dzwon ten pochodził prawdopodobnie z XIV w., na co wskazywał umieszczony na nim napis. Pozostałą część istniejącego do dziś kościoła zbudowano po 1892 r.

Ludwig Böttger, autor opracowań nt. zabytków Pomorza, napisał, że wieża świątyni pochodzi prawdopodobnie z XV w., a także, iż do 1892 r. istniał jeszcze średniowieczny korpus

kościół na planie prostokąta, bez wyodrębnionego prezbiterium, z prostokątną kruchtą od południa. Dorota Cieślik w karcie ewidencyjnej zabytku uznała, że obecny kościół pochodzi prawdopodobnie z przełomu XIX i XX w.

Kościół ewangelicki (przed 1945)

Budowla ma jedną nawę, od zachodu wyższą wieżę, a od wschodu prostokątne prezbiterium. Przy nim, od północnej strony, znajduje się zbudowana na planie prostokąta zakrystia. Kościół wymurowany został z cegły oraz osadzony na kamiennych fundamentach. Nawa główna jest jednokondygnacyjna, wieża – dwukondygnacyjna, prezbiterium, zakrystia i obydwie kruchty są niższe. Nawę przykrywa dach dwuspadowy, wieżę czterospadowy z ośmiobocznym hełmem, prezbiterium – dach pięcospadowy, kruchtę południową – dwuspadowy, a zakrystia i kuchta przy prezbiterium pokryte są dachami jedno-spadowymi. Wieża pokryta jest blachą, reszta układaną podwójnie dachówką karpiówką.

W zachodniej elewacji wieży znajduje się ostrołukowy portal z okrągłym otworem okiennym w tympanonie. Drugą kondygnację dzielą cztery ostrołukowe blendy, w dwóch środkowych zamieszczone zostały małe otwory okienne, zamknięte łukami pełnymi. Podziały drugiej kondygnacji, elewacji południowej i północnej są nieregularne. Elewacja północna kościoła jest pięcioosiowa, a otwór drzwiowy zamyka łuk odcinkowy. Ściany boczne kruchty są jednoosiowe, ścianę szczytową tej części dzieli pięć blend zamkniętych środkowo. W narożnikach prezbiterium elewacji wschodniej znajdują się przypory. Ściana północna zakrystii jest jednoosiowa, otwór drzwiowy zamknięto łukiem ostrym, ściana wschodnia jest zaś dwuosiowa. Otwory okienne elewacji północnej i prezbiterium są duże, zamknięte łukami ostrymi. Między oknami elewacji północnej umieszczono dwuskokowe przypory, a w narożnikach przypory ukośne. Małe otwory okienne również zamknięte łukami ostrymi znajdują się w zakrystii i kruchcie wschodniej.

Zabytkowe wyposażenie obiektu stanowi ambona z połowy XVII w., chrzcielnica z 1658 roku, epitafium rodziny Neumann, granitowa kropielnica z XIII/XIV wieku oraz ołtarz,

Epitafium rodziny Neumann (2021)

ławki i empora z końca XIX w.

Ambona (2021)

Przyścienna ambona pierwotnie wsparta była na rzeźbie anioła, obecnie wspiera ją słup. Na koszu ambony w poł. XVII w. umieszczono m.in. figury czterech ewangelistów:

Jana, Łukasza, Marka i Mateusza oraz pod koniec XIX w. dodano jedną postać kobiecą.

Chrzcielnica (2021)

Słonowicka chrzcielnica ufundowana została z okazji ślubu Paula von Belowa z Barbarą Marią von Grockow. Czaszę stanowi sześcioboczny kosz z reliefową dekoracją okuciową. Kosz wspiera rzeźba

Mojżesza z Dekalogiem.

Epitafium rodziny ks. J. Neumanna z 1766 r. kształtem zbliżone jest do owalu. Cztery pola wypełnione są imionami, nazwiskami oraz datami narodzin i śmierci członków rodziny. Epitafium w 2013 r. znaleziono ukryte pod podłogą starej szkoły. Po wykonaniu prac konserwatorskich i re-

stauratorskich powróciło do kościoła.

W 1945 r. kościół został zdewastowany. W 1947 r. przejęli go katolicy jako kościół filialny parafii w Pałowie. Rzymskokatolicką parafię pw. św. Stanisława Kostki formalnie erygowano 3 V 1976 r., wcześniej była to parafia pw. Matki Boskiej Pocieszenia we Wrześnicy, z siedzibą w Słonowicach. Samodzielnym wikariatem była już od 1963 r.

Parafia ewangelicka

Parafia luterkańska w Słonowicach swój rodowód wywodziła z czasów Reformacji. Powstała na skutek decyzji Sejmu Trzebiatowskiego z 1534 roku.

Słonowicki zbór ewangelicki podlegał Superintendenturze (diecezji) w Sławnie. Do parafii należeli mieszkańcy Groß Schlönwitz (Słonowice), Klein Schlönwitz (Słonowiczki), Dubberzin (Dobrzęcino), Kummerzin (Komorczyn) z Fichtkatzen (Głuszyn) i Ranzinkaten (Rączyn), Klein Runow (Runowo Sławieńskie) oraz Franzen (Wrząca) z Klein Franzen (Wrząckie), Reinholdsfelde (Zbyszewo) i Sternkrug. Patronat nad parafią sprawowali kolejni właściciele majątków rolnych Słonowice i Dobrzęcino.

W 1924 roku parafia skupiała

2378 ewangelików, natomiast w 1932 r. – 2454 wiernych. Liczba parafian systematycznie wzrastała, przy parafii działała prężnie orkiestra puzonistów.

Słonowicka orkiestra puzonistów (1938)

Seminarium Kościoła Wyznającego

Kościół Wyznający (Bekennende Kirche) to ruch w Kościele ewangelickim sprzeciwiający się narodowemu socjalizmowi.

Zamiarem Adolfa Hitlera było włączenie wszystkich Kościołów do współpracy z nazizmem. Większe trudności sprawiło podporządkowanie protestantyzmu, ze względu na brak jednolitej struktury zarządzania. Działania faszystów doprowadziły do powstania Deutsche Christen (Niemieckich Chrześcijan) – głoszących pochwałę rasizmu i antysemityzmu. Hitler mianował również Reichsbischofa (biskupa Rzeszy) w osobie ks. Ludwiga Müllera.

Działania te były sprzeczne z historią i tradycjami ewangelików, wśród których pojawiły się protesty przeciwko uzależnianiu religii od nazistowskiego państwa, kuriozalnej „teologii” Niemieckich Chrześcijan (którzy „oczyszczali” chrześcijaństwo z „naleciałości” żydowskich) i przeciwko tzw. paragrafom aryjskim, wy-

Procesjonalne wejście konfirmandów do kościoła (1938)

kluczającym osoby pochodzenia żydowskiego z Kościołów.

Konflikt (nazwany „walką Kościołów”) z pronazistowskimi tendencjami stworzył Ruch Młodoreformacyjny, któremu przewodzili teolodzy luterkańscy: biskupi Hans Lilje i Wilhelm Stählin oraz księża Martin Niemöller i Dietrich Bonhoeffer. Z tym ruchem współpracował teolog reformowany ks. Karl Barth, który wspólnie z ks. D. Bonhoefferem napisał tekst „Deklaracji z Barmen”, odrzucającej podporządkowanie Kościoła państwu oraz odmawiającej zaakceptowanie A. Hitlera jako przywódcy narodu.

W dniach 29-31 V 1934 r. powołano Kościół Wyznający jako opozycję wobec prohitlerowskiego Kościoła Rzeszy. Deklaracja z Barmen stała się podstawą doktrynalną nowej organizacji. Kościół Wyznający odrzucił jakąkolwiek współpracę z popieranymi przez nazistów duchownymi, których

Wycieczka seminarzystów ze Słonowic nad morze (1938)

uznał za „odstępców od wiary”.

Ks. dr Dietrich Bonhoeffer (biogram poniżej) i Rada Braterska Kościoła Wyznającego Pomorza w

latach 1935-37 prowadzili Seminarium Kaznodziejskie dla antyfaszystowskich pastorów w Finkenwalde k. Szczecina. Trzy miesiące po zamknięciu tego seminarium przez gestapo wznowili pracę ze studentami. Powstały tzw. wikariaty zbiorcze. Ks. superintendent Fritz Onnasch kierował pracami w Koszalinie, a Eberhard Bethge nadzorował je w Słonowicach. W każdym miejscu naukę pobierało

„Herbatka” seminarzystów (1938)

do 10 seminarzystów. Nadzorujący całością ks. D. Bonhoeffer zwykle spędzał pierwszą połowę tygodnia w Koszalinie, a drugą połowę tygodnia i weekend w Słonowicach, gdzie umieścił bibliotekę i prowadził biuro.

Superintendent Sławieński ks. Eduard Block intensywnie wspierał działalność seminarium na terenie swojej diecezji. Bezpośredniego wsparcia udzielał także ks. Paul Holtz, proboszcz ewangelicki ze Sławska oraz ks. Erwin Schutz (biogram poniżej), początkowo wikariusz, następnie proboszcz parafii w Słonowicach, który był głównym gospodarzem udostępnianych seminarzystom obiektów. Plebanię udostęp-

Plebania ewangelicka (przed 1945)

Ks. D. Bonhoeffer wiele razy słuchał jego kazań i chwalił ich solidne biblijne przesłania. Doceniał też dobrą pracę katechetyczną ks. E. Schutza z dziećmi i miłość do ludzi w każdym wieku. Pod wieloma względami ks. E. Schutz był wzorcowym pastorem Kościoła Wyznającego: biblijnym, gościnnym, troskliwym, zabawnym i odważnym.

Ks. Erwin Schutz zginął na froncie rosyjskim w 1942 r. Wielu seminarzystów ze Słonowic również zginęło w czasie wojny. W Słonowicach ks. E. Schutza zastąpił inny pastor Kościoła Wyznającego – ks. Otto Range.

W rejonie sławieńskim zorganizowano 5 kursów semestralnych: nr 6 zimowy (7 wikariuszy), nr 7 letni (6 wikariuszy), nr 8 zimowy (8 wikariuszy) w Słonowicach oraz nr 9 letni (8 wikariuszy) i nr 10 zimowy (8 wikariuszy) w Sigurdshof (Wyszków). Ostatnie dwa kursy dla pastorów Kościoła Wyznającego odbyły się w posiadłości Ewalda von Kleista w leśniczówce w Wyszkanie obok Tychowa na przełomie 1939 i 1940 roku. W

Leśniczówka w Wyszkanie (przed 1945)

połowie marca 1940 roku tajna policja państwowa przerwała ostatni kurs.

Historycy z Europy i Stanów Zjednoczonych oceniają, że księża: E. Schutz, E. Bethge, D. Bonhoeffer, seminarzyści i kongregacja pozostawili „wyraźne obrazy odnowy Kościoła chrześcijańskiego. Gościnnie, spowiadający pastor głosił kazania biblijne. Grupa słuchaczy uczyła się i służyła wspólnie. Zbór wzrastał w wierze i liczebności, pomagając młodym kandydatom w nauce. To wiejskie miejsce pokazało światu, jak Bóg może działać w dowolnym miejscu”.

Duchowni luterkańscy.

Proboszczami Parafii ewangelickiej w Słonowicach byli: ks. Martin Körner (1554-93), ks. Joachim Mass (1954 - ?), ks. Matthias Husing (1610 - ?), ks. Johann Gutslawius (1614 - ?), ks. Erdmann Mauritius / Moritz (18 VI 1647 - 10 III 1695), ks. Matthäus Wasenselow (19 IV 1695 - 26 V 1736), ks. Petrus Szweder (1737-43), ks. Johann Ephraim Neumann (15 XII 1743 - 17 IX 1787), ks. Ernst Theodor Haken (1788 - 5 VII 1805), ks. Dawid Rudolph Reinmann (X 1806 - 31 III

1859), ks. Karl Friedrich Wilhelm Köppen (19 I 1859 - 9 XII 1891), ks. Reinhold Ludwig Traugott Witte (I 1893 - 31 XII 1911), ks. Franz Leonhard Lebrecht Molzahn (1 I 1912 - ?) ks. Franz Jeroschewitz (1 V 1929 - 1935), ks. Erwin Schultz (IV 1935 - 2 V 1942), ks. Otto Range (1942-45).

Cmentarze parafialne

Powierzchnia cmentarza przykościelnego w Słonowicach wynosi 0,45 ha. Jego pierwotne założenie określa się na XV w. Podobnie jak kościół zlokalizowany jest w centrum wsi, na terenie równym. Zachowane zostały granice pierwotnego układu przestrzennego, natomiast dawny układ kwater i nagrobków został zatarty. Teren cmentarza porasta murawa i luźny drzewostan, złożony z lip, kasztanowców, jesionów, klonów, grabów i świerków.

Nie używa się dawnego cmentarza ewangelickiego, założonego w drugiej połowie XIX w. Nekropolia ta ma powierzchnię 0,56 ha i zlokalizowana jest w północnej części wsi, przy szosie z Dobrzęcina, na terenie równym, w otoczeniu pól uprawnych. Czytelne pozostały granice pierwotnego układu przestrzennego oraz układ kwater i mogił, lecz nie zachowały się nagrobki. Wzdłuż granic cmentarza rośnie szpaler kasztanowców.

ks. dr Dietrich Bonhoeffer (*4 II 1906 Wrocław - † 9 IV 1945 Flossen-burg), duchowny, teolog ewangelicki,

przywódca Kościoła Wyznającego; syn Karla, wybitnego neurologa i psychiatry; 1923-28 studia w Tybindze, Berlinie i Nowym Jorku, 1928 doktorat z zakresu eklezjologii „Sanctorum

Communio”, 1928 pierwszy egzamin kościelny i ordynacja na duchownego; 1928-30 wikariat w Barcelonie; 1930 obrona pracy habilitacyjnej „Akt und Zeit” w Berlinie; 1930 drugi egzamin kościelny, 1930-31 studia uzupełniające w Union Theological Seminary w Nowym Jorku i zapoznanie się z „pacyfizmem chrześcijańskim”; 1931-32 duszpasterz akademicki i wykładowca na Uniwersytecie w Berlinie i sekretarza ds. młodzieży międzynarodowej organizacji ekumenicznej, 1932 wygłasza wykład „Kościół wobec kwestii żydowskiej”, gdzie w oparciu o aksjologię chrześcijańską wykazuje nieprzystawalność do niej postaw antysemitycznych, 1933 odczyt w berlińskim radiu „Przemiany pojęcia wódza”, który zostaje przerwany w trakcie emisji, gdzie odwoływał się do mocnych argumentów biblijnych demaskując właściwy charakter nazistowskiej doktryny opartej o kult wódza; 1933-34 wikariat w parafii lutherańskiej w Londynie; walczył przeciwko ingerencji państwa w sprawy Kościoła, 1934 jeden z inicjatorów opozycyjnego wobec władz Kościoła Wyznającego, odrzucającego dyskry-

minację rasową, 1935-37 założyciel i kierownik półlegalnego seminarium kaznodziejskiego w Szczecinie - Zdrowiach (wówczas Finkenwalde) oraz dwóch nielegalnych seminariów kaznodziejskich, tzw. „wikariatów zbiorczych” w Koszalinie i Słonowicach; w Słonowicach od jesieni 1938 do wiosny 1939 udawał asystenta miejscowego proboszcza, studiowały tam kolejno grupy wikariuszy, a miejscem nauki był udostępniony przez sławieńskiego superintendenta dom wikarego; współpracował z organizatorami zamachu na Hitlera; stracony na osobisty rozkaz A. Hitlera w obozie koncentracyjnym we Flossenburgu; autor licznych książek, m.in. „Naśladownictwo”, „Sanctorum Communio”, „Akt i byt”, „Życie razem”, „Stworzenie i upadek”, „Opór i poddanie” i tekstów pieśni (np. Von guten Mächten).

ks. Erwin Schutz (*27 VII 1907 Modrolas, pow. białogardzki - † 2 V 1942 Leningrad), duchowny, teolog ewangelicki, działacz Kościoła Wyznającego; syn wiejskiego nauczyciela Hermannna i Marthy zd. Krukow; uczeń

szkół w Modroleśie i Białogardzie, 1928-31 studia teologiczne w Marburgu, Królewcu i Greifswaldzie, VIII 1933 pierwszy egzamin kościelny, 1935 kaznodzieja w Policach, 1936

egzamin kościelny przed Radą Braterską Kościoła Wyznającego w Szczecinie, od 4 IV 1935 wikariusz ks. Paula Holttza w Sławsku i Słonowicach, 29 IX 1938 drugi egzamin kościelny i ordynacja na prezbitera w Szczecinie, objęcie samodzielnej parafii w Słonowicach, od 1940 r. w Słonowicach wspierany przez praktykanta – wikariusza ks. Otto Range; zginął jako feldfebel (sierżant) 11 Kompanii 435 Pułku Grenadierów na froncie pod Leningradem; żona Wiltrud (ślub 22/23 II 1939), 2 córki: Christiane Elisabeth (*18 XII 1939), Ulrike Dorothea (*26 II 1942).

Jan Wild

ZAPLANOWANE WYDARZENIA

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
21.06	15.00	Piknik rodzinny na początek lata	SCDiD
22.06	10.30	Nabożeństwo na zakończenie roku szk.	kościół
28.06	10.00	Porządki w SCDiD (Traugutta 16)	SCDiD
15.07	17.00	Posiedzenie Rady Parafialnej	SCDiD

KAMENICA POD ANIOŁAMI
UL. KAZIMIERZA WIELKIEGO 31

WROCŁAW

26-28

WRZEŚNIA

32. OGÓLNOPOLSKIE FORUM KOBIET

Luteraniskich

Hasło biblijne:
Wszystkiego doświadczajcie,
co dobre, tego się trzymajcie.
1. Tes 5, 21

Zgłoszenia do 31 sierpnia 2025 r.
poprzez formularz zgłoszeniowy, który jest dostępny na:
www.luteranki.luteranie.pl i **f** / **Luteranki w Polsce**

Partnerzy:

EWANGELICZNE TOWARZYSTWO OŚWATOWE

Humor z befką

Dwie koleżanki spotkały się w sali parafialnej i prowadzą rozmowę:

Dlaczego, pyta pierwsza, przekonałaś swoją córkę, żeby zamiast na fortepianie uczyła się gry na trąbce?

To bardzo proste, odpowiada druga, kiedy gra na trąbce nie może jednocześnie śpiewać.

Stary dyrygent chóru leży na łożu śmierci. Ksiądz (katolicki) przychodzi do niego z ostatnim namaszczeniem i intonuje Psalm.

Umierający po raz ostatni otwiera oczy i mówi: *Jak można tak fałszować, proszę księdza?*

No, Tomku, jak było dzisiaj na lekcji gry na organach?, pyta matka swojego syna. Świetnie, mam, odpowiada syn. Robię wielkie postępy. Pan organista miał nawet łzy w oczach.

W pewnej nadmorskiej, letniskowej miejscowości dzwoni telefon miejscowego proboszcza. Pewna urlopowiczka pyta: *Czy w najbliższą niedzielę podczas nabożeństwa wystąpi również ta znana śpiewaczka, która była ostatnio? Niestety nie, odpowiada proboszcz, ale może być pani pewna, że mimo to Pan Bóg będzie obecny.*

Starsza pani nachyla się do swojej sąsiadki w ławce kościelnej i pyta: *Co ta solistka śpiewała podczas nabożeństwa? Niech pani lepiej nie pyta, odpowiada sąsiadka, lepiej niech Pani Bogu dziękuje, że nie może Pani dobrze słyszeć.*

Wybrał: ks. W. Froehlich

ZAPRASZAMY NA

PARAFIALNY PIKNIK NA POCZĄTEK LATA

| zabawy | fotostacja |
| ogromny dmuchaniec |
gry i zabawy | grill

21 czerwca 2025
od 15.00

Słupskie Centrum Diakonii i Dialogu

ul. Traugutta 16

O tym, co za nami

Chrzest Zuzanny

4 maja, w niedzielę Misericordias Domini, podczas nabożeństwa odbyła się uroczystość udzielenia sakramentu Chrztu Świętego Zuzannie Demianiuk. Razem z rodzicami

Zuzi, jej matkami chrzestnymi i całym naszym zborem modliliśmy się o Zuzannę, jej życie i prosiliśmy o Bożą opiekę zarówno dla niej jak i jej najbliższych. Niech Zuzanna rośnie Bogu na chwałę a rodzicom i bliskim ku radości.

Dar dla Parafii

W związku z zamknięciem punktu pomocy dla uchodźców z Ukrainy prowadzonym w Gdańsku przez Fundację Światowej Federacji Luterńskiej, wszystkie Parafie naszej Diecezji otrzymały propozycję nieodpłatnego otrzymania wyposażenia i sprzętu z likwidowanego biura.

Do naszej parafii trafiły m in. półki do kącika dla dzieci w kościele, drukarka, laminarka, 10 krzeseł, biurko

i krzesło biurowe, jak również drobny sprzęt elektroniczny. Wszystkie przekazane i meble są wykorzystywane do pracy parafialnej. Transport wyposażenia odbył się 8.05 samochodem parafialnym.

Nadanie sztandaru

Ligi Morskiej i Rzecznej

10 maja na moście Grosza odbyła się uroczystość nadania sztandaru

Słupskiemu Oddziałowi Ligi Morskiej i Rzecznej. Poświęcenia sztandaru dokonali ks. Mariusz Synak (praw) i ks. Wojciech Froehlich (lut). W słupskim oddziale LMiR działa liczna grupa ewangelików na czele z jej prezesem Janem Wildem.

Koncert organowy

Trzeci, środowy, wieczór maja (14.05) zgromadził w kościele melomanów i wielbicieli muzyki organowej. Za kontuarem naszych organów zasiadł prof. Władysław Szymański z Mikołowa - artysta występujący z recitalami w całej Polsce,

wielu krajach Europy oraz w Chinach. Profesor Szymański przez dwie kadencje pełnił funkcję rektora Akademii Muzycznej w Katowicach, Koncert odbył się w ramach projektu *Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim 2025* dofinansowanym ze środków Miasta Słupska, jako drugi z 4 zaplanowanych w tegorocznym cyklu wydarzeń muzycznych.

Koncert Tomasza Żółtki

Kolejne wydarzenie muzyczne w murach naszego kościoła miało miejsce 17 maja. Tym razem z koncertem gitarowym gościł u nas, znany w kręgach chrześcijańskich, jak sam siebie określa, wędrowny grajak - Tomek Żółtko. Zagrał dla zgromadzonych słuchaczy zarówno zna-

ne utwory jak również te, które znalazły się na najnowszej jego płycie *Klarowanie wina*. Koncert jak zawsze połączony był z dobrym słowem i wartościowym przekazem. W niedzielę 18 maja, podczas nabożeństwa, mieliśmy okazję wysłuchać zwiastowania wygłoszonego przez Tomasza.

Koncert studentów UP

Maj w naszym kościele w tym roku przebiegał pod znakiem muzyki. Po nabożeństwie w Święto Wniebowstąpienia Pańskiego (29.05) odbył się koncert przygotowany przez

studentów Uniwersytetu Pomorskiego zorganizowany w ramach zakończenia zajęć - zespół wokalny prowadzonych przez prof. Jarosława Chacińskiego. 10 studentów w kolejności dyrygowało 12 osobowym zespołem muzycznym. Wśród usłyszanych utworów znalazły się

pełnie inną muzyczną odsłoną były utwory gitarowe zaprezentowane przez dra Dariusza Domańskiego. Koncert był prowadzony przez prof. Macieja Babnisa, głównego organizatora projektu, jak również organistę towarzyszącego chórowi. Koncert czerwcowy był przedostatnim zaprezentowanym w cyklu Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim 2025. Ostatnie wydarzenie muzyczne w tym tegorocznym projekcie odbędzie się 13 września i będzie także częścią obchodów 500-lecia luteranizmu w Słupsku. Już dzisiaj serdecznie zapraszamy.

też takie, które są bliskie ewangelickim sercom.

Koncert

Katedry Sztuki Muzycznej

Trzecim koncertem z cyklu Muzyczne Wieczory w kościele ewangelickim był występ muzyków - wykładowców, studentów i absolwentów Katedry Sztuki Muzycznej Uniwersytetu Pomorskiego w Słupsku. Słupscy artyści zaprezentowali całą paletę muzyczną, w której głównym „aktorem” był chór Iuventus Cantans pod kierownictwem dr Tadeusza Formeli. Chór wykonywał utwory z towarzyszeniem organów, oraz kwartetu smyczkowego. Zu-

TYDZIEŃ EWANGELIZACYJNY
DZIEGIELÓW | 6-13 LIPCA
— WWW.TE.CME.ORG.PL —

SPRAWDZAM

Sprawdzam.

To hasło 76. Tygodnia Ewangelizacyjnego, który odbędzie się od **6 do 13 lipca** w Dziegielowie.

Dlaczego to robimy?

Sprawdzamy, aby upewnić się, że wszystko jest zgodne z naszymi oczekiwaniami i standardami. To daje nam poczucie spokoju i kontroli nad rzeczywistością.

Ale co z naszą wiarą? Czy ją także sprawdzamy?

Czy wiemy, w co tak naprawdę wierzymy? Czy nasza wiara jest autentyczna, czy tylko „wygląda jak wiara”?

Podczas Tygodnia Ewangelizacyjnego w Dziegielowie będziemy wspólnie szukać odpowiedzi na ważne pytania:

Co to znaczy wierzyć?

W jakiego Boga wierzę i skąd o Nim wiem?

Jak Bóg sprawdza naszą wiarę?

Jakie konsekwencje wiara ma dla mojego codziennego życia?

Zapraszamy!

To czas, w którym będziemy nie tylko słuchać, ale też wspólnie rozważać, odkrywać i pytać.

CO NAM W DUSZY GRA

Na tych stronach Informatora Parafialnego publikowane będą artykuły, informacje, ciekawostki, recenzje i inne teksty przygotowane przez szersze grono autorek/autorów z naszej Parafii. Wraz z grupą *Kobiety w Akcji* zapraszamy do redagowania tekstów dotyczących Waszych zainteresowań związanych z wiarą, kościołem, wspólnotą, czy też Waszym doświadczaniem Boga i Jego stworzenia, którymi chcielibyście się podzielić z czytelnikami Informatora Parafialnego. Materiały do kolejnego numeru przyjmujemy do każdego 20-go dnia poprzedniego miesiąca. Zapraszamy do systematycznej współpracy!

Człowiek

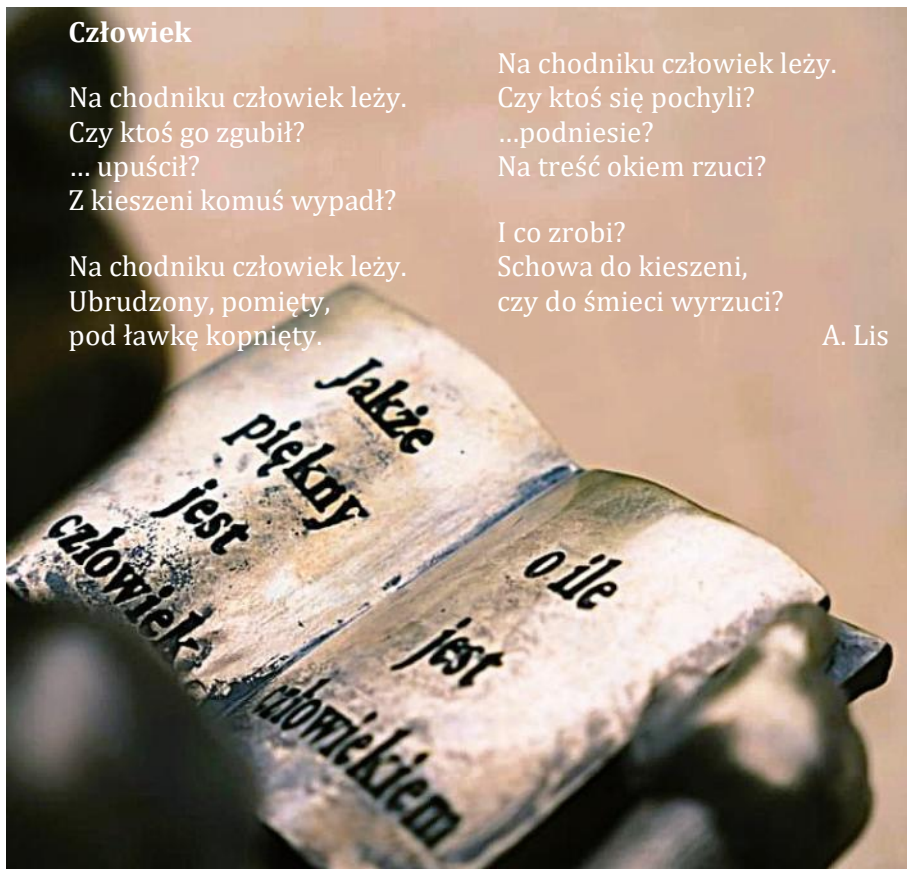
Na chodniku człowiek leży.
Czy ktoś go zgubił?
... upuścił?
Z kieszeni komuś wypadł?

Na chodniku człowiek leży.
Ubrudzony, pomięty,
pod ławkę kopnięty.

Na chodniku człowiek leży.
Czy ktoś się pochylił?
...podniesie?
Na treść okiem rzuci?

I co zrobi?
Schowa do kieszeni,
czy do śmieci wyrzuci?

A. Lis

śp. bp Janusz Jagucki
1947-2025

**W wieku 78 lat zmarł
śp. bp Janusz Jagucki –
emerytowany zwierzchnik
Kościoła Ewangelicko-
Augsburskiego w Polsce
w latach 2001-2010.**

Śp. bp Janusz Jagucki urodził się 14 lutego 1947 r. w Sorkwicach jako syn ks. Alfreda Jaguckiego i Agnieszki z d. Rynkiewicz. Studiował teologię na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, którą ukończył w październiku 1970 roku. Ordynowany na duchownego 22 listopada

1970 r. w Goleszowie przez bp. Andrzeja Wantułę.

Był wikariuszem parafii w Giżycku, następnie jej administratorem (1973–1976). W latach 1976-2001 proboszcz parafii w Giżycku. Sprawował funkcję administratora parafii w Ełku, Suwałkach (1975–1985) i Rynie (1976–1986). Był także członkiem Synodu Kościoła, wizytatorem lekcji religii i koordynował współpracę z zakonem joannitów w diecezji mazurskiej.

W latach 2001-2010 zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce. Konsekrowany na Biskupa Kościoła w Święto Epifanii, 6 stycznia 2001 roku, w kościele Świętej Trójcy w Warszawie. Zastąpił na tym urzędzie bp. Jana Szarka. Był też wiceprezesem Polskiej Rady Ekumenicznej.

Jego brat – bp Walter Jagucki – był zwierzchnikiem Kościoła Lutrańskiego w Wielkiej Brytanii w latach 2000-2009 oraz 2013-2014.

Pozostawił żonę Danutę z d. Ferek, córkę z mężem, troje wnucząt i jedną prawnuczkę oraz dwóch braci i siostrę z rodzinami. (www.luteranie.pl)

**PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIAL-
NEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY**

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł
12 000,00 zł	120,00 zł	1440,00 zł
15 000,00 zł	150,00 zł	1800,00 zł
17 000,00 zł	170,00 zł	2040,00 zł
20 000,00 zł	200,00 zł	2400,00 zł

**SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE
1% DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII!
ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA
SKŁADKI KOŚCIELNEJ**

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny
Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego
w Rzeczypospolitej Polskiej
ZASADY OGÓLNE**

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA CZERWIEC/SIERPIEŃ 2025

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK
22.06 1 po Trójcy Św.		10.30 	
29.06 2. po Trójcy Św.		10.30 	8.30
6.07 3. po Trójcy Św.		10.30 	
13.07 4. po Trójcy Św.		10.30 	8.30
20.07 5. po Trójcy Św.		10.30 	
27.07 6. po Trójcy Św.		10.30 	8.30
3.08 7. po Trójcy Św.		10.30	
10.08 8. po Trójcy Św.		10.30	
17.08 9. po Trójcy Św.		10.30	
24.08 10. po Trójcy Św.		10.30	
31.08 11. po Trójcy Św.		10.30 	8.30
07.09 12. po Trójcy Św.		10.30 	
14.09 13. po Trójcy Św.		10.30 	8.30

ROK WYZNANIA WIARY

2025